เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันพฤหัสบดีที่ 26 ธันวาคม 2019 เวลา 00:02 น. -

ความลึกซึ้งของคำสอนในพุทธศาสนา 10 ความจริงสูงสุดที่ทุกคนควรตระหนัก!!!

1. แท้จริงแล้วสุขทุกข์ไม่ได้เกิดจากใครทำ ไม่ได้เกิดจากปัจจัยภายนอก แต่เกิดจากการกระทบกันของ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ปัจจัยภายนอกเป็นเพียงตัวแปร ปัจจัยภายในได้แก่
สติ
คือสาเหตุใหญ่
ถ้าสติไม่แข็งแรง

ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใด
เป็นใครมาจากไหน
ก็มีความทุกข์ได้ทั้งนั้น

เมื่อสติแข็งแรง
ย่อมเห็นกระบวน

การทำงานของ
ตา
หู
จมูก
ลิ้น
กาย
ใจ
เมื่อเห็นกระบวนการดังกล่าว
จิตย่อมไม่เสวยอารมณ์
อันเป็นต้นเหตุของสุข
ทุกข์
สุขทุกข์จึงถูกปรับสมดุลให้อยู่ในภาวะเป็นกลาง
สิ่งนี้เรียกว่า
ความเบิกบาน

2. ความเป็นเรา เป็นเขา คือ กระบวนการปรุงแต่งของจิต แท้จริงแล้ว ตัวเราไม่มีอยู่ คำว่าตัวเราไม่มีอยู่นี้ ไม่ใช่คำอุปมาอุปไมย แต่เป็นสิ่งที่สามารถตรวจสอบได้เอง จากการฝึกจิต ความเป็นตัวเรานั้นเปรียบเหมือนรถยนต์หนึ่งคัน
เมื่อจับล้อไว้ทางหนึ่งเครื่องยนต์ไว้ทางหนึ่ง
ประตู
ตัวถังไว้ทางหนึ่ง
เมื่อจับแยกส่วนได้เช่นนี้
สภาพความเป็นรถยนต์ก็หมดไป
เมื่อฝึกสติจนแยกกาย
ความคิด

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันพฤหัสบดีที่ 26 ธันวาคม 2019 เวลา 00:02 น. -

และจิต
ออกจากกันได้
ความเป็นตัวเราก็หมดไปด้วย
เมื่อความเป็นตัวเราหมดไป
ผู้ยึดมั่นถือมั่นก็หมดไปด้วย
ความทุกข์ทั้งปวงก็เป็นอันยุติ

3. เราทั้งหลาย ล้วนเกิดมานับล้านล้านล้านชาติ เป็นจำนวนที่นับไม่ได้ เคยเกิดเป็นคนรวย คนจน ราชา พระ ยาจก เป็นคนฉลาด เป็นคนโง่เขลา เป็นคนพิการ เป็นคนรูปงาม เป็นชาย
เป็นหญิง
เป็นกระเทย
เป็นทอม
เป็นนักบุญ
เป็นมหาโจร
เคยเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน
สัตว์นรก
เปรต
อสูรกาย
เทวดา
เคยเป็นมาทุกอย่าง

ดังนั้น
ถ้าชาตินี้เกิดมาดี
ก็ไม่ได้แปลว่าชาติหน้าจะดี
ชาตินี้อาจเป็นมหาเศรษฐี
ชาติหน้าอาจเกิดเป็นสัตว์นรก
ชาตินี้อาจเป็นสัตว์เดรัจฉาน
ชาติหน้าอาจเกิดเป็นมนุษย์อยู่ในตระกูลสูงก็เป็นได้
ตราบใดที่ยังเวียนว่ายตายเกิด
จงอย่าลำพองใจว่า
เรานั้นดีแล้ว
ประเสริฐแล้ว
เพราะแท้จริง
ไม่มีใครเลยที่ดีกว่าใคร
ทุกคนล้วนอยู่ในความสุ่มเสี่ยงทั้งสิ้น

4. จิตสุดท้ายก่อนตาย เป็นสิ่งชี้วัดว่าชาติหน้าเราจะไปเกิดเป็นอะไร ขณะที่จิตสุดท้ายเป็นสิ่งที่ควบคุมได้ยากที่สุด ในวินาทีสุดท้ายความเศร้า ความกลัว ความสงสัย
การยึดติด
และความเจ็บปวด
สิ่งเหล่านี้
จะดึงมนุษย์ให้ไปปฏิสนธิจิตในภูมิเบื้องต่ำ
ได้แก่
นรก

เปรต
อสูรกาย
เดรฉาน

พระพุทธเจ้าตรัสว่าผู้ที่ได้เกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งหลังจากตายไปแล้ว
มีเท่าจำนวนเม็ดทรายที่ปลายนิ้ว
ส่วนทรายที่เหลือบนปฐพี
เทียบได้กับผู้ที่ตายแล้วไปจุติในอบายภูมิ
ถ้าเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์แล้ว
คงน้อยกว่า
0.00000000000001
เปอร์เซ็นต์
นั่นเท่ากับว่า
เป็นไปได้มากเหลือเกินว่า
คนทั้งหมดที่เรารู้จัก
จะไม่มีใครเลยที่จะได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก
ไม่เว้นแม้กระทั้งเราเอง!!
!

5. ชีวิตที่เราเห็นอยู่ เป็นชีวิตชั่วคราว เมื่อเราตาย สิ่งที่เราหามาด้วยความลำบาก สิ่งที่เราเคยมั่นหมายว่าสำคัญ ทั้งความสามารถ เกียรติภูมิ ลูก เมีย ผัว ญาติ พี่น้อง
เพื่อน
มิตรสหาย
หน้าที่การงาน
สมบัติพัสถาน
เงินทอง
บ้านช่อง
ที่ดิน
ความภาคภูมิใจ
ทั้งหมดนี้
ไม่มีอะไรเลยที่เราสามารถนำติดตัวไปได้
คำถามสำคัญที่เราควรต้องคิด
คือ
"
ทุกวันนี้เราใช้เวลาที่มีเพื่อสิ่งใด"
แน่นอนว่า
เวลาเกือบทั้งหมดของเรามุ่งไปสู่สิ่งที่เราไม่สามารถนำติดตัวไปได้
เหล่านี้
คือเรื่องอันตรายที่เราสมควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างเร่งด่วน

6. บุญบาปเป็นของมีจริง ทุกการกระทำของเรา ย่อมส่งผลสะท้อนกลับ ไม่วันนี้ก็วันหน้า ไม่ชาตินี้ก็ชาติหน้า คำพูด และการกระทำ จึงเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าที่เราคิด พูดสิ่งใด ทำสิ่งใด ลงไป มิได้จารึกไว้เพียงโลกนี้
หากแต่มันจะจารึกไว้ในสังสารวัฏ
ในจิตของเรา

และเราจะต้องเป็นผู้รับผลแห่งการกระทำของตนเอง
ตลอดการเวียนว่ายตายเกิด

ดังนั้น
จงระวังคำพูด
และการกระทำของเราไว้ให้มากกว่าที่เป็นอยู่

7. ทุกคนที่เราเห็น พ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติ เพื่อนฝูง มิตรสหาย ผู้คน ทั้งคนที่รู้จัก และไม่รู้จัก ตลอดการเวียนว่ายตายเกิด ไม่มีใครเลยที่ไม่รู้จักกัน ไม่มีใครเลยที่ไม่เกี่ยวข้องกัน และตรา
บใดที่เรายังเวียนว่ายตายเกิด
เราและเขา
จะได้พบกันอีก
ไม่ฐานะใดฐานะหนึ่ง
ทำดีกับเขาวันนี้
จะพบกันในเส้นทางที่ดี
ทำร้ายเขาในวันนี้
ก็จะต้องตามจองเวรกันต่อไป
ไม่สิ้นสุด

ดังนั้น
คำว่า
"
เพื่อนร่วมทุกข์เกิดแก่เจ็บตาย"
จึงเป็นคำที่มีนัยยะสำคัญกว่าที่เราคิดไว้หลายเท่า
จงมองผู้อื่นให้เหมือนครอบครัวของท่าน

นั่นคือ
หนทางที่ดีที่สุด

8. เมื่อการเวียนว่ายตายเกิดมีจริง การบริหารจัดการชีวิตของเรา ก็สมควรเป็นการบริหารจัดการชีวิตที่ครอบคลุมทุกมิติ ไม่เน้นหนักในชาติใดชาติหนึ่ง ชาตินี้ก็ต้องกินต้องใช้
แต่ชาติหน้าก็ต้องเผื่อเหลือเผื่อขาด
กิจกรรมบางอย่าง
อาจส่งผลดีสูงสุดในชาตินี้
แต่ชาติหน้าอาจทำให้ท่านไม่เหลืออะไรเลยแม้แต่อัตภาพความเป็นมนุษย์

ดังนั้น
ในทุกวัน
เราควรถามตนเองว่า
วันนี้เราได้เตรียมเสบียงไว้เลี้ยงตัวในชาติหน้าบ้างแล้วหรือยัง

9. เวลาที่เราเห็นตรงหน้า มีเพียงปัจจุบัน วินาทีต่อวินาที เมื่อเวลาเคลื่อนเลยไป ไม่มีใครสามารถนำช่วงเวลานั้นกลับมาใช้ซ้ำได้ อดีต ไม่มีจริง เพราะอดีต คือ

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันพฤหัสบดีที่ 26 ธันวาคม 2019 เวลา 00:02 น. -

ภาพจำที่เรานำมาคิดซ้ำในเวลาปัจจุบัน
ส่วนอนาคตก็ไม่มีจริง
เพราะอนาคต
ก็คือการปรุงแต่งในปัจจุบันของเรา
จงจำไว้เสมอ
ชีวิต
คือเรื่องสดใหม่
ตัวท่านมีอยู่เพียงปัจจุบันการอยู่กับปัจจุบันจะช่วยแก้ปัญหาทุกอย่างในชีวิตของท่านได้
และนี่คือ
กุญแจเพียงดอกเดียวที่จะไขความลับของชีวิต
จงอยู่กับปัจจุบันจนถึงที่สุด(มีสติและสัมปชัญญะ)
แล้วชีวิตจะเป็นของท่านอย่างแท้จริง

10. เป้าหมายของการเกิดเป็นมนุษย์คืออะไร บางคนบอกว่า ฉันเกิดมาเพื่อมีความสุข บางคนบอกว่า ฉันเกิดมาเพื่อสร้างสิ่งดีงามไว้ให้โลก บางคนบอกว่า ฉันเกิดมาเพื่อคนที่ฉันรัก
นั่นก็เป็นสิ่งที่จะคิดกันไปตามภูมิปัญญา
แต่ละคนก็มีเป้าหมายชีวิตที่แตกต่างกันไป

แต่สำหรับพระพุทธเจ้า
ท่านได้ฝากเป้าหมายไว้ให้มนุษยชาติอย่างชัดเจน

เป้าหมายของการเกิดเป็นมนุษย์ในทัศนะของพระพุทธเจ้า
ก็คือ
การดับกิเลส
และทำที่สุดแห่งทุกข์ให้แจ้ง
คือการดับความไม่รู้
หรืออวิชา
อันเป็นต้นเหตุแห่งการเวียนว่ายตายเกิดตลอดการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ

ขอให้เชื่อเถอะว่า เราเคยตั้งเป้าหมายชีวิตมาแล้วนับไม่ถ้วน และขอให้เชื่อเถอะว่า ทุกเป้าหมาย ทุกความปรารถนา ทุกความสำเร็จ ทุกความอยากมี อยากดี อยากได้
อยากเป็น
เราล้วนเคยบรรลุมาแล้วก่อนหน้านี้ทั้งสิ้น

คงเหลือเพียงเป้าหมายเดียวเท่านั้นที่เรายังไม่เคยบรรลุ
นั่นคือเป้าหมายแห่งการไม่เกิด
ไม่ตาย

เช่นนั้นแล้ว ถ้าชาตินี้เรายังตั้งเป้าหมายเก่าๆ ซ้ำๆ เดิมๆ ชีวิตของเราคงไม่ต่างอะไรกับนิยายน้ำเน่าที่นำมาเล่าซ้ำๆ เปลี่ยนแต่เพียงชื่อแซ่ หน้าตา เสื้อผ้า หน้าผม
แต่ทุกอย่างก็ยังวนเวียนอยู่ในวังวนเก่าๆ

เช่นนี้แล้ว การเกิดของเราคงเป็นการเกิดที่ไร้ค่า

จงหยุดคิด พินิจ ใคร่ครวญ ด้วยสัมปชัญญะของท่าน อัตภาพความเป็นมนุษย์ คือ สิ่งล้ำค่าอันหาที่สุดมิได้ ทุกวันนี้ท่านกำลังใช้สิ่งล้ำค่าที่ว่า เพื่อแสวงหาสิ่งใดอยู่หรือ!! !

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันพฤหัสบดีที่ 26 ธันวาคม 2019 เวลา 00:02 น. -

ขออนุโมทนาบุญกับพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบแล้วในศาสนาพุทธ..ทุกองค์...ท่านผู้มีศีลใฝ่ธรรมใฝ่เจริญภาวนา ในฐานะที่ท่านอยู่ในเส้นทางที่ควรจะเป็น ในการที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ในชาตินี้